

Arrest

nr. 79 720 van 20 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker en zijn echtgenote dienden op 27 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 28 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 27.07.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

A., K. (...) (RR: 063000360348)

Geboren te Ordzhonikidze op 00.00.1963

M., L. (...) (RR: 073121945213)

Geboren te Barsuki op 19.12.1973

Nationaliteit: Rusland { Federatie van)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter — § 3 3°— van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen: het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 29.06.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 27.07.2011, dus na de invoeringstreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter § 3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

2. De rechtspleging

Het verzoekschrift werd ingediend namens A.K. en zijn echtgenote L.M. Ten aanzien van deze laatste partij werd door de Raad vastgesteld dat de vereiste stukken tot het bekomen van het voordeel van het pro deo niet werden voorgelegd, dat zij geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging tot regularisatie en dat zij evenmin gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging tot het betalen van het verschuldigde rolrecht, zodat het beroep niet op de rol werd geplaatst in zoverre het werd ingediend in hoofde van mevrouw L.M.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij zet ter adstruering van zijn middel onder meer het volgende uiteen:

“Wie een medische regularisatie (9ter Vw) aanvraagt, moet sinds 29 januari 2011 (inwerkingtreding van het K.B. van 24 januari 2011) een standaard medisch attest toevoegen aan zijn aanvraag (»lees meer). Een 9ter aanvraag van 4 februari 2011 met medisch attest met identieke inhoud, maar met een andere hoofding werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) onontvankelijk verklaard. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) zegt in hun arrest 18 mei 2011 dat elk attest dat inhoudelijk hetzelfde is als het standaard attest, moet volstaan”

3.2. In de nota betoogt de verwerende partij dat “verzoekers niet dienstig kunnen voorhouden dat het medisch getuigschrift dat bij de aanvraag tot verblijfsmachtiging werd voorgelegd, werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift, zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB dd. 24.01.2011.

Een vergelijking met het standaard medisch getuigschrift zoals toegevoegd in bijlage bij het KB dd 17.05.2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot

wijziging van de wet van 15 december 1980 en gewijzigd bij KB van 24 januari 2011, toont duidelijk aan dat geen gebruik werd gemaakt van dit standaard medisch getuigschrift.

Deze vaststelling volstaat om de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Het door verzoekers voorgelegde medische getuigschrift is immers gericht aan de adviserende arts en niet aan de 'Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken'.

Het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geeft in de bijlage het model weer van het medische getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter dient gevoegd te worden. De hoofding van dit getuigschrift luidt als volgt:

"MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties

bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken"

en in het Frans:

« SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR

Direction générale de l'Office des Etrangers

CERTIFICAT MEDICAL

destiné au Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'office des Etrangers »

Uit het administratieve dossier blijkt dat het medisch getuigschrift bijgevoegd door verzoekers, niet voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het voormelde KB. Het bijgevoegde getuigschrift was immers bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd bij toepassing van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 onontvankelijk bevonden aangezien verzoekers niet voldeden aan de gestelde voorwaarden zoals reeds supra uiteengezet.

[...]

Conform het gewijzigde art. 9ter van de Vreemdelingenwet dient verzoeker een standaard medisch getuigschrift over te maken zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid verklaart de aanvraag onontvankelijk indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voormelde voorwaarden van ziekte, graad van ernst en noodzakelijke behandeling.

[...]

De aanwezigheid van een standaard medisch getuigschrift met de noodzakelijk vermeldingen is derhalve een ontvankelijkheidsvereiste die door de gemachtigde (en niet door een geneesheer) moet worden gecheckt. Hierin ligt een der hoofdredenen waarom het nieuw modelgetuigschrift aan de gemachtigde is geadresseerd en niet aan een arts.

Door de gemachtigde werd dan ook terecht geoordeeld dat het standaard medische getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Het attest is immers niet gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals voorgeschreven in het standaard model, doch enkel aan de arts.

De vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011 niet wordt toegevoegd aan de aanvraag, volstaat om de bestreden beslissing te ondersteunen.

De verwerende partij betwist geenszins dat de beoordeling en de appreciatie van de inhoud van het medische getuigschrift aan de arts-adviseur toekomt. De verwerende partij merkt evenwel op dat de gemachtigde op geen enkel ogenblik een inhoudelijke beoordeling van het medisch getuigschrift heeft gemaakt.

In tegenstelling tot het oude artikel 9ter eist het nieuwe artikel het aanvoeren van een medisch getuigschrift waarvan niet enkel de medische inhoud (vermelding van ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling) maar ook de vorm voorgeschreven wordt. (Art 9ter §1).

Gezien de concrete inhoud van het nieuw art. 9ter § 1, noopt de gezamenlijke lezing van art. 9ter §1 van de Wet voormeld en nieuw art. 7 §1 van het K.B. voormeld, tot de vaststelling dat de aanvraag 9 ter dient vergezeld te zijn van:

een standaard medisch getuigschrift zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Indien deze stukken niet of slechts gedeeltelijk voorliggen, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Art 9ter §3, 3° voorziet niet enkel in de onontvankelijkheid van de aanvraag indien het aangevoerde medisch getuigschrift een medisch inhoudelijk gebrek toont, maar evenzo indien "het standaard medisch

getuigschrift" niet wordt voorgelegd. Het is overigens dit getuigschrift dat de voorgeschreven medische informatie moet bieden (Art 9ter § 1 vierde lid: "Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte... etc)

De wetgever heeft de ontvankelijkheid van de aanvraag niet enkel willen doen afhangen van de aanwezigheid in het medisch attest van de voorgeschreven medische informatie. Hij achtte de conforme vorm van dit medisch attest even belangrijk gezien het gebrek aan conformiteit, net zoals een medisch-informatief gebrek, evenzeer de onontvankelijkheid van de aanvraag tot gevolg heeft.

De wetgever heeft tevens geen gradatie ingevoerd m.b.t. de vormelijke conformiteit. Hieruit moet worden afgeleid dat hoewel de gemachtigde voortaan de exclusieve bevoegdheid heeft omtrent de ontvankelijkheid (aanhef art 9ter §3) van de aanvraag, zijn nazichtbevoegdheid van de vormelijke conformiteit van het medisch attest hem niet toelaat een relatieve conformiteit te aanvaarden. Hij dient zich te beperken tot de vaststelling of het voorgelegd document al dan niet volledig conform is met het standaard medisch getuigschrift gepubliceerd als bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de beslissing genomen werd op basis van een correcte voorstelling van de feiten waardoor verwerende partij geen onzorgvuldig gedrag kan worden verweten en evenmin een schending van de motiveringsplicht."

3.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

De verwerende partij houdt voor dat het medisch attest dat bij de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden werd gevoegd geen standaard medisch getuigschrift is dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

Het medisch attest dat bij de aanvraag om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden werd gevoegd, is, behoudens de hoofding, volledig gelijk aan het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest omvat alle vragen die zijn voorzien in voormeld standaard medisch getuigschrift en de antwoorden op deze vragen die, na een ontvankelijkheidsonderzoek, een ambtenaar-geneesheer dienen toe te laten om, snel en met kennis van zaken, te beoordelen of de aanvrager lijdt aan een ziekte die een reëel

risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Met betrekking tot het verschilpunt dat de verwerende partij heeft ontwaard bij de vergelijking van de hoofding van het neergelegde medisch attest en de hoofding van het voormelde standaard medisch getuigschrift moet worden benadrukt dat het feit dat in de tekst van de hoofding van het standaard medisch getuigschrift tussen de woorden “Bestemd voor” en de woorden “de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”, de woorden “de adviserende arts van” werden gevoegd op zich, in tegenstelling tot wat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen voorhoudt, niet toelaat te besluiten dat het aangebrachte medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift zou zijn zoals bedoeld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het gegeven dat een modelformulier dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en dat bestemd is om door een arts te worden ingevuld niet enkel op de daartoe voorziene plaatsen werd aangevuld, doch tevens in de hoofding, maakt immers niet dat het niet langer om het bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 voorziene modelformulier gaat.

De Raad wijst er voorts op dat de aanvraag tot medische regularisatie, waarvan het standaard medisch getuigschrift een onderdeel is, aangetekend werd verzonden aan de “Dienst Vreemdelingenzaken Federale overheidsdienst binnenlandse zaken, Dienst 9ter Medische Regularisatie”, zodat de verwerende partij niet kan worden bijgetreden waar zij stelt dat de aanvraag niet aan de bevoegde instantie werd overgemaakt en dat de aanvulling in de hoofding van het medisch getuigschrift een beletsel zou gevormd hebben om het door de wetgever voorziene ontvankelijkheidsonderzoek door een daartoe bevoegd ambtenaar te laten uitvoeren.

Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing het gevolg is van een onzorgvuldige beoordeling van het door verzoekers bijgebrachte medische getuigschrift in het licht van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Een schending van deze wetsbepaling en van het zorgvuldigheidsbeginsel is dan ook aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS